Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător – Guzun Corneliu
Dosarul nr. 3a-1528/25
2-22183940-02-3a-29042025

D E C I Z I E
dispozitiv

26 noiembrie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

a examinat în ședință publică, apelul declarat de avocatul Selchin Igor în interesele SC ”Transimex” SRL împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 17 decembrie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SC ”Transimex” SRL împotriva Serviciului Vamal, terț SRL ”Delistef” cu privire la anularea actelor administrative, încetarea procesului contravențional și întoarcerea executării.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de avocatul Selchin Igor în interesele SC ”Transimex” SRL.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 17 decembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător – Guzun Corneliu
Dosarul nr. 3a-1528/25
2-22183940-02-3a-29042025

D E C I Z I E

26 noiembrie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

examinând în ședință publică, apelul declarat de avocatul Selchin Igor în interesele SC ”Transimex” SRL împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 17 decembrie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SC ”Transimex” SRL împotriva Serviciului Vamal, terț SRL ”Delistef” cu privire la anularea actelor administrative, încetarea procesului contravențional și întoarcerea executării,

a c o n s t a t a t :

Pretențiile reclamantului

La 14 decembrie 2022, SC ”Transimex” SRL, prin intermediul avocatului Selchin Igor, s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată împotriva Serviciului Vamal al RM cu participarea terțului SRL „Delistef”, solicitând:

- anularea deciziei (răspunsului) Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 28/11-17315 din 25 noiembrie 2022 de soluționare a cererii prealabile depuse la 02 noiembrie 2022;
- anularea deciziei emise asupra cazului de contravenție vamală nr. 7326/22 din 24 octombrie 2022, prin care SC ”Transimex” SRL a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției imputate, aplicându-i sancțiunea conform art. 232 alin. (b^1) Cod vamal, sub formă de amendă în valoare de 40% din valoarea obiectului contravenției de 156.754,75 lei, ceea ce constituie 62.701,90 lei;
- anularea deciziei de clasificare nr. 98 din 02 noiembrie 2021 potrivit căreia se pretinde că autovehiculul de model „*****-*****” ***** 4x4, a.f. 2012, cod vin: *****(eronat, corect *****) reprezintă autovehicul cu destinație specială „AMBULANȚĂ” și se clasifică la poziția tarifară 870333900, contrar probelor care atestă că producătorul a stabilit destinația autovehiculului este camion;
- anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 7326/22 din 24 octombrie 2022 întocmit de către agentul constatator Nimerenco Veaceslav, inspector principal al SPC a b/v Centru al Serviciului Vamal al RM, a specialistului în domeniul vămuirii Chiper Fiodor, reprezentant al brokerului vamal SC ”Transimex” SRL;
- încetarea procesului cu privire la contravenție nr. 7326/22 din 24 octombrie 2022 pornit în privința SC ”Transimex” SRL din motivul că nu există faptul contravenției.

În motivarea cererii reclamanta a invocat că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 7326/22 din 24 octombrie 2022 întocmit de către agentul constatator Nimerenco Veaceslav, inspector principal al SPC a b/v Centru al Serviciului Vamal al RM, se pretinde că la data de 02 noiembrie 2021, specialistul în domeniul vămuirii Chiper Fiodor, reprezentant al brokerului vamal SC ”Transimex” SRL, în baza facturii nr. CHE-193663.795 din 05 august 2021, certificatului de înmatriculare nr. *****din 16 august 2018 și declarației de export MRN:21CH0000027534540 din 27 septembrie 2021, a depus la postul vamal 2092 ZCV Hâncești, Chișinău 3 (PVi Petricani) declarația vamală (IM4) nr. 20921858 pentru importul în adresa SC „Delistef” SRL, a autovehiculului pentru transportul mărfurilor uzat de model „*****-***** *****” *****4x4, a.f. 2012, cod vin: *****(eronat, corect *****), clasificându-l la poziția tarifară 87042139.

În cadrul controlului vamal al autovehiculului, reieșind din aspectul fizic al acestuia, conform facturii și certificatului de înmatriculare s-a constatat că

autovehiculul reprezintă „ambulanță”, conform declarației de export fiind clasificat la poziția tarifară 87033340.

Conform deciziei de clasificare nr. 98 din 02 noiembrie 2021 autovehiculul de model „*****-***** *****” *****4x4, reprezintă autovehicul cu destinație specială „AMBULANȚĂ” și se clasifică la poziția tarifară 870333900, ca rezultat constatându-se o diferență de drepturi de import în mărime de 156.754,75 lei.

Astfel, acțiunile SC ”Transimex” SRL, manifestate prin depunerea declarației vamale cu date eronate privind clasificarea mărfurilor transportate, acțiuni care conduc la exonerarea parțială de drepturi de import, sunt pasibile de răspundere materială conform prevederilor art. 231, pct. 6) Cod vamal.

Norma materială contravențională care încadrează fapta persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional: art. 231 pct. 6) Cod vamal, pentru care este prevăzută sancțiunea conform: art. 232 lit. b[1]) Cod vamal.

Potrivit părții rezolutive a procesului-verbal cu privire la contravenție agentul constatator a luat decizia de remitere pentru examinarea conform competenței în temeiul art. 443 alin. (9) Cod contravențional, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator.

Prin decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 7326/22 din 24 octombrie 2022, SC „Transimex” SRL a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției imputate, aplicându-i sancțiunea conform art. 232 alin. b[1]) Cod vamal, sub formă de amendă în valoare de 40% din valoarea obiectului contravenției de 156.754,75 lei, ceea c constituie 62.701,90 lei.

Referitor la respectarea procedurii prealabile, reclamanta notează că la 02 noiembrie 2022 a depus contestație pe marginea actelor administrative emise inclusiv a deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 7326/22 din 24 octombrie 2022.

Prin răspunsul Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 28/11-17315 din 25 noiembrie 2022, autoritatea a respins ca fiind neîntemeiată contestația înaintată.

Reclamanta consideră că autoritatea a examinat superficial contestația înaintată și a formulat concluzii în mod arbitrar, fără a lua în calcul tot probatoriul anexat de reclamant, care atestă ilegalitatea actelor administrative care se contestă.

În context, reclamanta a remarcat că acuzația adusă SC „Transimex” SRL nu corespunde faptei contravenționale invocate de către agentul constatator. În cazul dat agentul constatator a cercetat unilateral și incomplet pretinsa contravenție vamală motiv din care concluziile expuse în decizie nu corespund circumstanțelor cazului.

Potrivit probelor prezentate agentului constatator de către brokerul vamal SC „Transimex” SRL, autovehiculul care figura în declarația întocmită de către brokerul vamal este destinat pentru transportul mărfurilor uzat de model „*****-***** *****” *****4x4, clasificându-l corect la poziția tarifară 87042139.

În special potrivit confirmărilor de la furnizorul din Elveția autovehiculul dat este un camion pentru transportarea mărfurilor.

Potrivit confirmării din 04 octombrie 2021, de la dealerul oficial al *****-***** în RM, se constată că autovehiculul *****-***** ***** KA, codul VIN nr. ***** și cu nr. motorului 642896 4134 9124, este fabricat de către Daimler AG la 24 septembrie 2012 având destinația autovehicul camion.

Potrivit răspunsului Direcției înmatriculare vehicule a Agenției Servicii Publice nr. 03/01-D-4755 din 11 noiembrie 2021 eliberat SRL „Delistef", referitor la cererea cu privire la evidenta autovehiculului „*****-***** *****" CDI, codul VIN nr. *****, a comunicat că: reieșind din rezultatele raportului de expertiză nr. 1364, 1365 emis la data de 20 octombrie 2021 de către Centrul Național de Expertize Judiciare al Ministerului Justiției, conținutul documentului de înmatriculare elvețian nr. *****din 16 ianuarie 2018, precum și informația bm CarTrans GmbH din 08 noiembrie 2021, acest vehicul va fi înmatriculat conform ordinii stabilite, ca fiind conceput și construit în principal pentru transportul mărfurilor (N2), cu numărul de locuri pe scaune - 2, inclusiv locul șoferului, în cazul în care transportul în cauză va fi vămuit la poziția tarifară 8704. Vehiculul necesită a fi prezentat la înmatriculare în lipsa inscripțiilor referitoare la destinația precedentă a vehiculului, neavând semnale luminoase și sonore speciale respective.

În continuare, reclamanta a remarcat că, potrivit Raportului de expertiză nr. 1364, 1365 emis la data de 20 octombrie 2021 de către Centrul Național de Expertize Judiciare al Ministerului Justiției, automobilul prezentat spre examinare de model *****-***** ***** 4x4, numărul de identificare *****, dotat cu 2 locuri inclusiv șoferul, în dotarea prezentată, este destinat în principal pentru transportarea mărfurilor și se atribuie la poziția tarifară 8704 „Autovehicule pentru transportul mărfurilor".

Potrivit scrisorii bm CarTrans GmbH din 08 octombrie 2021 autovehiculul *****-***** *****, șasiu nr. *****, a fost vândut la suma de 12.000 euro. Din acest motiv, conform Sistemului European, acesta nu mai poate fi vândut în nicio țară europeană. *****ul a fost complet reconstruit astfel încât să nu mai poată fi folosit ca ambulanță, ci doar ca un camion simplu, normal.

Autovehiculul „*****-***** *****" CDI, codul VIN nr. *****, nu a fost devamat, a fost scos din țară, astfel nici nu a survenit plata drepturilor de import în mărimea pretinsă de autoritatea vamală în mărimea de 156.754,75 lei.

În final, la 18 aprilie 2022 autovehiculul „*****-***** *****" CDI, cod VIN nr. ***** a fost devamat la alt birou vamal de către alt broker vamal potrivit declarației vamale nr. 2070I38945 conform aceleiași poziții tarifare 8704 „Autovehicule pentru transportul mărfurilor".

Urmare celor expuse supra se observă o atitudine cel puțin neglijentă, pentru a nu spune abuzivă în respectarea atribuțiilor de serviciu ale agenților constatatori și totodată o abordare diferită față de broker vamal pe situații similare.

În drept, conform art. 375 Cod civil, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii ce nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Mai invocă reclamanta că, conform art. 425 Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Conform art. 441 Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției.

Potrivit pct. 40 din Regulamentul cu privire la activitatea brokerului vamal și a specialistului în domeniul vămuirii, activitatea brokerului vamal constă în efectuarea în numele și din contul unor terțe persoane a operațiunilor de vămuire a mărfurilor și mijloacelor de transport, achitarea drepturilor de import/export cuvenite și exercitarea altor funcții de mediere în domeniul vamal, la solicitarea persoanei pe care o reprezintă.

Dispoziția art. 6 alin. (1) Convenția CEDO-dreptul la un proces echitabil. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, ... de către o instanță ... care va hotărî ... asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil...".

Art. l al Protocolului Adițional la CEDO - protecția proprietății. „Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Practica CtEDO, dreptul de a dispune de averea sa reprezintă un aspect obișnuit și fundamental al dreptului de proprietate al persoanei" (Precedentul CEDO Marckx, 63). În corespundere cu practica judiciară a organelor Convenției, noțiunea de „proprietate" poate include în sine atât „averea existentă", cât și valorile patrimoniale, care includ drepturile de revendicare, în virtutea cărora petiționarul poate pretinde, cel puțin, la „o așteptare legitimă" a obținerii dreptului efectiv de dispoziție asupra proprietății" (Precedentul CEDO Prince Hans-Adam II de Liechtenstein, 83, Precedentul CEDO Malhous contra Republicii Cehe, 33071/96). O „pretenție" poate constitui un „bun" în sensul Articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, dacă aceasta este suficient de certă pentru a fi executorie (Stran Greek Refineries and Stratis Andreadis c. Greciei, §59, Prodan, §59).

La 17 aprilie 2024, SC „Transimex" SRL, prin intermediul avocatului Selchin Igor, a depus cererea suplimentară, prin care s-a solicitat întoarcerea executării prin obligarea pârâților de a restitui SC „Transimex" SRL suma amenzii în valoare de 40% din valoarea obiectului contravenției de 156.754,75 lei, ceea ce constituie 62.701,90 lei, încasată de la ultima, datorită aplicării eronate a normelor legale în vigoare și lipsei temeiului de drept.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 17 decembrie 2024, acțiunea înaintată de SC "Transimex" SRL a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului

La 24 decembrie 2024 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*), avocatul Selchin Igor, acționând în interesele SC "Transimex" SRL, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 17 decembrie 2024, iar la 24 aprilie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ*) a fost înregistrată cererea de apel motivată, prin care a fost solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea cerințelor înaintate, apelantul a invocat aceleași argumente ce au fost indicate în acțiunea depusă în prima instanță, remarcând suplimentar că instanța de judecată a efectuat o cercetare sumară a circumstanțelor cauzei, concluzionând absolut eronat asupra aspectelor faptice și juridice ale litigiului dedus judecării, iar în consecință a adoptat o hotărâre ilegală.

Astfel, prin prisma lipsei unei motivări reale a hotărârii din 17 decembrie 2024, apelantul a invocat că instanța de fond a reținut că autovehiculul *****-***** *****, prezentat la vămuire, a funcționat anterior ca ambulanță și în baza aspectului exterior, documentelor, și configurației interioare (*structură modulară*

medicală, platformă pentru pacient, sisteme speciale de iluminare și ventilare), a concluzionat că acesta este destinat transportului de pasageri, fiind încadrat la poziția tarifară 8703 33 900.

În consecință, s-a considerat că brokerul vamal SC „Transimex" SRL a declarat eronat marfa la poziția 8704, săvârșind contravenția prevăzută de art. 231 alin. (6) Cod vamal, cu stabilirea unei diferențe de drepturi de import de 156.754,75 lei, iar acțiunea reclamantei a fost apreciată ca nefondată.

Or, în apel se susține că instanța nu a apreciat corect și complet probele, adoptând o hotărâre neîntemeiată și încălcând dreptul la un proces echitabil.

Astfel, apelantul a reiterat că, deși reieșind din procesul-verbal de contravenție și decizia de sancționare, autovehiculul a fost reîncadrat ca ambulanță, la caz au fost prezentate multiple probe contrare: confirmări ale furnizorului și dealerului oficial *****-*****, răspunsul Agenției Servicii Publice, rapoarte de expertiză judiciară și documente ale companiei CarTrans GmbH, din care rezultă că vehiculul a fost reconstruit, are doar două locuri, este destinat în principal transportului de mărfuri și se încadrează la poziția tarifară 8704.

Mai mult ca atât, apelantul a susținut că același autovehicul a fost ulterior vămuit la un alt birou vamal sub codul tarifar la care a fost inițial prezentat.

În aceste condiții, apreciază că acuzația contravențională nu corespunde situației de fapt, cercetarea a fost unilaterală și incompletă, iar concluziile autorității vamale și ale instanței de fond contravin probelor administrate, ceea ce justifică anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare.

Argumentele participanților la proces

În ședința instanței de apel, reprezentantul SC "Transimex" SRL – avocatul Selchin Igor, a susținut apelul declarat și a solicitat admiterea acestuia, precum a fost formulat.

Reprezentantul intimatului Serviciul Vamal – Barcar Cătălina, a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

Reprezentantul persoanei terțe SRL "Delistef", nu s-au prezentat și nu au înaintat cerere de amânare sau examinare a cauzei în lipsă, deși procedura de citare legală a fost respectată, motiv din care, pornind de la reglementările art. 239 alin. (2) Cod administrativ, Completul judiciar a dispus judecarea cauzei în absența participanților neprezenți.

Aprecierea instanței de apel

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și

volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Dispoziția art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în

acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; acțiunea nu a fost semnată și depusă de SC ”Transimex” SRL, iar reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că, în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și în conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, conform art. 219 alin. (1) - (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Din actele dosarului rezultă că prin procesul-verbal de contravenție nr. 7326/22 din 24 octombrie 2022, s-a constatat că SC „Transimex” SRL a depus la 02 noiembrie 2021 declarația vamală IM4 nr. 20921858 pentru importul autovehiculului de model „*****-***** *****” *****4x4, a.f. 2012, clasificat eronat la poziția tarifară 87042139.

În urma controlului și potrivit deciziei de clasificare nr. 98 din 02 noiembrie 2021, s-a stabilit că autovehiculul are destinație specială „ambulanță” și se

încadrează la poziția tarifară 870333900, rezultând o diferență de drepturi de import de 156.754,75 lei.

Acțiunile brokerului vamal, constând în declararea eronată a mărfii, au fost încadrate la art. 231 pct. 6) Cod vamal, sancționate potrivit art. 232 lit. b[1]) Cod vamal, iar prin decizia nr. 7326/22 din 24 octombrie 2022, SC „Transimex" SRL a fost sancționată cu amendă de 40% din suma datorată, respectiv 62.701,90 lei.

La 02 noiembrie 2022, societatea a contestat decizia, procesul-verbal și decizia de clasificare, solicitând anularea acestora și încetarea procesului.

Prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-17315 din 25 noiembrie 2022, contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.

Astfel, nefiind de acord cu actele administrative emise în privința sa, la 14 decembrie 2022, SC „Transimex" SRL, s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, prin hotărârea din 17 decembrie 2024, Judecătoria Chișinău sediul Centru a respins acțiunea înaintată de SC "Transimex" SRL.

Completul judiciar apreciază hotărârea instanței de fond ca fiind întemeiată, adoptată cu aprecierea corectă a probelor administrate și aplicarea justă a normelor de drept material și procedural, reieșind din următoarele motive.

Astfel, conform prevederilor art. 228 Codul vamal (*în vigoare la data emiterii actelor contestate*), contravenția vamală înseamnă încălcarea reglementărilor vamale săvârșite prin acțiuni sau inacțiune care atrag răspunderi stabilite în Codul contravențional al Republicii Moldova şi prezentul cod.

Conform art. 229 alin. (1) Cod vamal, contravenția vamală atrage răspundere contravențională sau materială în conformitate cu prevederile Codului contravențional al Republicii Moldova şi cu cele ale prezentului cod. În cazul comiterii unor contravenții vamale, se poate aplica sancțiunea complementară de retragere sau suspendare a autorizației, iar conform alin. (3) din aceeași normă, persoanele fizice şi persoanele cu funcție de răspundere sunt pasibile de răspundere contravențională în conformitate cu prevederile Codului contravențional al Republicii Moldova, iar persoanele juridice şi persoanele fizice care desfășoară activitate de întreprinzător fără a se constitui persoană juridică sunt pasibile de răspundere materială în conformitate cu prevederile prezentului cod.

Potrivit art. 233 Cod vamal, procesul contravențional se realizează în conformitate cu prevederile Codului contravențional al Republicii Moldova în cazul persoanelor fizice şi persoanelor cu funcție de răspundere şi în conformitate cu prevederile prezentului cod în căzui persoanelor juridice şi persoanelor fizice care desfășoară activitate de întreprinzător fără a se constitui persoană juridică, iar în partea nereglementată de prezentul cod se aplică prevederile Codului contravențional al Republicii Moldova.

Potrivit prevederilor art. 231 pct. 6) Cod vamal, sunt considerate încălcare a reglementărilor vamale pasibilă de răspundere materială următoarele contravenții vamale: depunerea declarației vamale sau a documentelor însoțitoare ce conțin date eronate despre regimul vamal, valoarea facturată, valoarea în vamă, tipul, codul, cantitatea sau originea mărfurilor transportate, dacă acest fapt conduce la exonerarea totală sau parțială de drepturi de import.

În conformitate cu art. 232 alin. (1) lit. b^1) Cod vamal, persoanele juridice, persoanele care desfășoară activitate de întreprinzător fără a se constitui persoană juridică, pentru comiterea contravențiilor vamale prevăzute la: art. 231 pct. 6) sunt sancționate cu amendă de la 40% la 100% din valoarea obiectului contravenției sau cu confiscarea mărfurilor care au constituit obiectul contravenției, iar în cazul constatării contravenției de către organul vamal, în urma controlului ulterior, pentru declarațiile vamale repartizate pe culoarele galben sau roșu de control vamal, cu amendă de 4% din valoarea obiectului contravenției.

La caz, instanța de apel reiterează că în calitate de broker vamal, SC „Transimex" SRL a depus la 02 noiembrie 2021 declarația vamală pentru importul de către SRL „Delistef" a unui autovehicul „*****-*****" ***** 4x4, a.f. 2012, clasificat inițial la poziția tarifară 87042139.

În urma verificării corectitudinii clasificării, Biroul Vamal Centru, în temeiul art. 141^2 alin. (2^1) Cod vamal și al Ordinului SV nr. 296/2016, a emis decizia de clasificare nr. 98 din 02 noiembrie 2021, stabilind că vehiculul reprezintă o ambulanță și se încadrează la subpoziția tarifară 870333900.

În context, s-a constatat că autovehiculul este dotat cu elemente specifice destinației speciale (*mobilier medical, sisteme de confort, girofare, sirenă, inscripții și însemne medicale*), ceea ce a determinat reclasificarea și apariția obligației de achitare a unor drepturi suplimentare de import în sumă de 156.754,75 lei.

La caz, instanța consideră relevante prevederile art. 141^2 alin. (2) Cod vamal, conform cărora, în caz de clasificare incorectă a mărfurilor, organele vamale au dreptul să efectueze de sine stătător clasificarea lor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor şi normele metodologice existente, prin emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor. Procedura de emitere a deciziei de clasificare a mărfurilor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor se stabilește de către Serviciul Vamal.

De menționat este că în cazul apariției unor divergențe între declarant şi organul vamal cu privire la clasificarea mărfurilor, pentru elucidarea unor aspecte științifice etc., care cer cunoștințe speciale, legislaţia în vigoare permite antrenarea specialistului în domeniu pentru a se pronunța asupra problemei apărute sau solicitarea efectuării unei expertize sau aplicarea notelor explicative ale

Organizației Mondiale a Vămilor (fapt recomandat și conform Hotărârii explicative nr. 4 din 24 decembrie 2010 a Plenului Curţii Supreme de Justiţie RM).

Astfel, este de reținut că Serviciul Vamal a expediat solicitări de asistență SCM SRTN (serviciu clasificarea mărfurilor a secției reglementări tarifare, netarifare) din cadrul Biroului vamal Centru, referitor la clasificarea mărfii, întocmite de către funcţionarul vamal Șova Sergiu la care a şi fost emise actele corespunzătoare.

În același timp, în cadrul verificărilor autoritatea publică pârâtă a constat că factura f/n din 05 august 2021, prezentată de către SC „Transimex" SRL, identifică autovehiculul de model „***** - *****" *****, *****4x4, a.f. 2012, cod vin *****, ca un „Schwerer Personenwagen", ce ar putea fi tradus ca „autovehicul greu de pasageri", caroseria „vehicul ambulanță".

Mai mult ca atât, reieșind din pașaportul tehnic al mijlocului de transport nr. *****din 16 ianuarie 2018: - rubrica 17 „uz special" - Vehicul ambulanță; - rubrica 25 „caroserie" - Ambulanță; - rubrica 27 „locuri" - 6 , în fată - 2.

Suplimentar, instanța de apel reiterează că din scrisoarea prezentată de SC „Transimex" SRL, emisă de Centrul autorizat *****-***** din Republica Moldova, rezultă doar configurația inițială a autovehiculului la ieșirea din uzină. Or, utilizarea acestuia pe o perioadă îndelungată în calitate de ambulanță, urmare a reutilării, demonstrează că aceste date nu sunt relevante pentru clasificarea vamală, întrucât marfa se clasifică în funcție de starea și destinația sa la momentul prezentării în vamă.

Totodată, scrisoarea vânzătorului privind înlăturarea echipamentului medical și vânzarea ca „camion" se află în contradicție cu informațiile din factură, care indică autovehiculul drept „autovehicul greu pentru pasageri", precum și cu datele din pașaportul tehnic și din declarația de export ale țării exportatoare, unde acesta este identificat ca vehicul „pentru pasageri".

Subsecvent, Serviciul Vamal a constatat că Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 1364, 1365 din 20 octombrie 2021, prezentat de SC „Transimex" SRL, conține omisiuni în descrierea autovehiculului și erori cu privire la cadrul normativ aplicabil, motiv pentru care concluziile acestuia nu au fost acceptate, întrucât:

– vehiculul a fost încadrat la poziția tarifară 8704 potrivit Nomenclatorului aprobat prin H.G. nr. 1525/2007, act normativ abrogat prin H.G. nr. 632/2015;

– s-au indicat doar două locuri în față, fără a se menționa numărul total de șase locuri, prevăzut în certificatul de înmatriculare;

– autovehiculul a fost divizat nejustificat în compartimente „pentru pasageri" și „pentru încărcături", fără descrierea elementelor care ar permite calificarea celui din urmă;

– nu a fost identificată platforma-banchetă destinată transportului pacienților, amplasată și fixată în caroserie;

– s-au indicat nejustificat două spații („inferior” și „superior”) în compartimentul „pentru încărcături”, aspect neconfirmat de imaginile prezentate;

– nu au fost identificate punctele de ancorare ale scaunelor în compartimentul pretins „pentru încărcături”.

În aceste condiții, concluziile raportului de expertiză nu au putut fi reținute de organul vamal.

Drept urmare, instanța de apel reține că organul vamal a stabilit corect clasificarea mărfii în conformitate cu Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172/2014, prin aplicarea regulilor generale de interpretare 1-6, având în vedere caracteristicile reale ale bunului prezentat la vămuire și cadrul legal aplicabil.

Potrivit regulilor generale de interpretare, clasificarea se face în baza textului pozițiilor tarifare și a notelor de secțiune și capitol, dacă acestea nu prevăd altfel.

Astfel, conform Nomenclaturii combinate: poziția 8703 vizează autovehiculele destinate în principal transportului de persoane, iar poziția 8704 se referă la autovehiculele pentru transportul mărfurilor.

Reiterând raționamentul instanței de fond, Colegiul menționează că reieșind din Notele explicative ale Sistemului Armonizat de descriere şi codificare a mărfurilor, cât şi ordinul Serviciului Vamal nr. 286-O din 19 septembrie 2011 referitor la clasificarea unor categorii de autovehicule, sunt stabilite anumite caracteristici specifice pentru autovehiculele pentru care este posibilă clasificarea atât la o poziție tarifară, cât şi la alta. Printre acestea pot fi enumerate: a) prezența scaunelor permanente sau a punctelor de ancorare şi accesoriile destinate instalării lor; b) prezența ferestrelor în spate pe două panouri laterale sau nu; c) prezența uneia sau a mai multe uși culisante, pivotante sau care se ridică, cu ferestre pe panourile laterale sau pe spate; d) absența unui panou sau a unui perete despărțitor permanent între habitaclu şi partea din spate care poate fi utilizată pentru transportul de persoane sau de mărfuri; e) prezența în întreg interiorul vehiculului a elementelor de confort, a elementelor de finisare interioară şi accesoriilor analoge celor care sunt în habitaclurile autoturismelor (mochetă, ventilare, iluminare interioară, scrumiere).

Respectiv, instanța reține că autovehiculul prezentat la vămuire, a fost utilizat o perioadă îndelungată ca ambulanță, fapt confirmat de aspectul exterior, documentele de însoțire și pașaportul tehnic. Caroseria este echipată cu o structură modulară standardizată și cu mobilier specific, destinate transformării vehiculului într-o ambulanță pentru transportul pasagerilor, inclusiv o platformă-banchetă pentru transportul pacientului în poziție orizontală.

Aceste dotări, împreună cu punctele de ancorare a scaunelor, sistemele de iluminare și ventilare, precum și cu îngustarea semnificativă a accesului prin ușile laterale și din spate, fac imposibilă utilizarea autovehiculului pentru transportul

mărfurilor. Lipsa unor elemente precum mocheta nu schimbă această destinație, fiind justificată de specificul ambulanței.

În consecință, instanța constată că autovehiculul „*****-*****” *****, astfel cum a fost prezentat organului vamal și potrivit documentelor de însoțire, este destinat transportului de pasageri și se încadrează la subpoziția tarifară 8703 33 900, respectiv declararea eronată a acestuia la import de către SC „Transimex” SRL, în calitate de broker vamal, întrunește elementele contravenției prevăzute de art. 231 alin. (6) Cod vamal, rezultând o diferență de drepturi de import în sumă de 156.754,75 lei.

De altfel, instanța de apel nu a constatat vreo încălcare a dreptului discreționar de către autoritatea pârâtă la întocmirea procesului-verbal de contravenție și la emiterea deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 7326/22 din 24 octombrie 2022, prin care SC „Transimex” SRL a fost sancționată în temeiul art. 232 alin. (1) lit. b^1) Cod vamal.

Cu referire la argumentele apelantei, referitoare la: caracterizarea autovehiculului ca „camion pentru transportul mărfurilor” pe baza documentelor de la furnizorul din Elveția și al dealerului *****-*****; - rezultatele Raportului de expertiză nr. 1364, 1365 din 20 octombrie 2021, care indicau două locuri și destinarea principală pentru transportul mărfurilor și; susținerea că autovehiculul ar fi fost reconstruit și vândut ulterior pentru transportul mărfurilor; Colegiul menționează că acestea nu sunt concludente pentru schimbarea încadrării vamale, întrucât organul vamal a efectuat controlul ținând cont de starea efectivă a autovehiculului la momentul prezentării la vamă, conform Nomenclaturii combinate și regulilor de clasificare aplicabile.

Or, din perspectiva instanței de apel, s-a constatat repetat că autovehiculul „*****-*****” *****, prezentat la vămuire, a fost folosit anterior ca ambulanță, fapt confirmat de aspectul exterior, documentele de însoțire și pașaportul tehnic, iar caroseria dispune de structură modulară specializată, mobilier medical și platformă-banchetă pentru transportul pacienților, ceea ce împiedică utilizarea autovehiculului pentru transportul mărfurilor.

În continuare, deși apelantul susține că acuzația adusă nu corespunde faptei contravenționale, Completul subliniază că declarația vamală depusă de SC „Transimex” SRL conținea date eronate cu privire la clasificarea autovehiculului, or, clasificarea corectă la momentul importului, pe baza caracteristicilor fizice și documentelor de însoțire, era poziția tarifară 8703 33 900.

De asemenea, instanța de apel reține că reieșind din împrejurările speței, procedura de constatare a contravenției a respectat normele Codului vamal, autoritatea emitentă efectuând verificări asupra documentelor, caracterului fizic al autovehiculului și a corespondenței cu facturile și certificatele de înmatriculare.

Argumentul apelantului precum că autovehiculul este destinat transportului mărfurilor, conform probelor prezentate brokerului, de asemenea nu poate fi reținut, deoarece, probele invocate (confirmări de la broker și furnizor) se referă la intenția vânzătorului sau la clasificări ulterioare, nu la realitatea autovehiculului la momentul importului. La prezentarea inițială, configurarea modulară și mobilierul medical dovedesc că autovehiculul era destinat transportului de pacienți, nu de mărfuri.

Confirmările de la furnizorul din Elveția indică că vehiculul este un camion, de rând cu confirmarea de la dealerul oficial *****-***** în R și răspunsul Direcției înmatriculare vehicule de asemenea nu constituie elemente esențiale pentru a putea reține temeinicia pretențiilor din apel, or vânzarea sau destinația anterioară nu echivalează cu starea la momentul importului, clasificarea mijlocului de transport fiind determinată de controalele fizice și documentele prezentate organului vamal la intrarea în țară.

În altă ordine de idei, instanța de apel menționează că faptul că ulterior vehiculul a părăsit țara nu influențează caracterul contravențional al declarației vamale inițiale, deoarece responsabilitatea brokerului există la momentul depunerii declarației eronate.

În context, instanța de apel consideră irelevant aspectul invocat de apelant potrivit căruia, vehiculul a fost devamat ulterior la alt birou vamal la codul 8704, respectiv clasificarea la un moment ulterior nu poate modifica realitatea la momentul importului inițial.

De altfel, reieșind din împrejurările constatate, autovehiculul prezentat inițial avea caracteristici de ambulanță, iar brokerul avea obligația să declare corect destinația conform documentelor și stării fizice, or devamarea ulterioară nu retroactivează contravenția inițială.

Suplimentar, instanța de apel notează că contrar art. 93 alin. (1) Cod administrativ care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor sale, iar prin urmare, instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, or, hotărârea contestată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

Nu în ultimul rând, instanța menționează că fiind o trăsătură esențială a apelului, efectul devolutiv constă în provocarea unei noi judecăți de fond, atât cu privire la problemele de fapt, cât și cu privire la cele de drept, în limitele stabilite prin cererea de apel, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel.

Cu toate acestea, din argumentele apelantului nu se desprinde o încălcare esențială de către prima instanță a unor prevederi legale în raport cu drepturile sale legale, or apelul declarat, nu conține probe sau argumente noi în urma cărora s-ar constata temeinicia cerințelor și ca consecință netemeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu împrejurările cauzei, circumstanțele de fapt și normele de drept, fiind elucidate de prima instanță și le-a fost dată apreciere corectă.

Distinct de cele indicate, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții vs France nr. 26561/1995, unde Comisia a menționat că ”. . . art. 6§1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes. . . ”, ajunge la concluzia de a respinge cumulul argumentelor invocate în apel, deoarece acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Finalmente ținând cont de raționamentele enunțate supra și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de avocatul Selchin Igor în interesele SC ”Transimex” SRL și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de avocatul Selchin Igor în interesele SC ”Transimex” SRL.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 17 decembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Caşcaval

Andrei